

www.jollibre.com

© Del text: 1993, Elena O'Callaghan i Duch

© D'aquesta edició:

2017, Santillana Infantil y Juvenil, S. L. i Grup Promotor, S. L.

Carrer de les Ciències, 73 (Districte econòmic Plaça d'Europa)

08908 L'Hospitalet de Llobregat

Telèfon: 93 230 36 00

ISBN: 978-84-16661-02-2

Dipòsit legal: M-39.130-2015

Printed in Spain – Imprès a Espanya

Segona edició: juliol de 2017

Més de 9 edicions publicades en Grup Promotor

Directora de la col·lecció:

Maite Malagón

Editora executiva:

Yolanda Caja

Direcció d'art:

José Crespo i Rosa Marín

Projecte gràfic:

Marisol del Burgo, Rubén Chumillas, Julia Ortega i Álvaro Recuenco

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Si en necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment, adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org).

Marsupial, no siguis animal!

Elena O'Callaghan i Duch

Il·lustracions de Lluís Filella

Als cangurs bons.

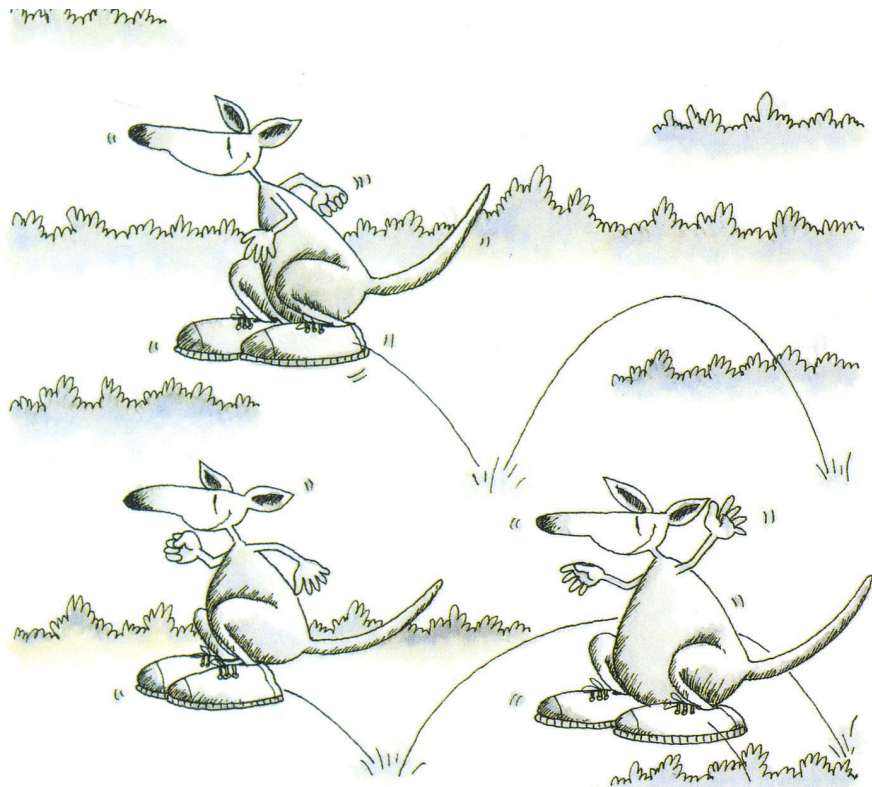
Als bons cangurs.

-Boing, vine aquí! Altra vegada se m'ha escapat!

La cangura Gura ja no sabia què fer del seu fill. Estava d'allò més enfadada.

-L'hauré de lligar! Aquest fill meu no sé pas a qui ha sortit.

I per allí passaven un grup
de cangures fent «running», que ja
són ganes a aquelles hores del matí.
- Que heu vist el meu fill?

I una cangura que duia vambes
verdes amb cordons grocs li va
contestar, tot saltant:

- L'he vist en direcció a la piscina!
- Gràcies!

I cap allà va anar la Gura, cada
vegada més enfadada.

- Quan l'enxampi...

Però a la piscina, no la van
deixar entrar.

-Ho sento senyora -va dir el
porter, un cangur vell i malcarat.

-Deixi'm entrar, li dic. Si no
em vull pas banyar, només vull
recuperar el meu fill.

- Haurà de pagar l'entrada.
- No m'atabali, que m'he deixat els diners a casa.
- Que no, que no la deixo passar.
- Digui'm, almenys, si ha passat un canguret, en Boing, no el coneix? Miri, d'aquesta mida!

I li ensenyava la bossa.

- Escolti, senyora, d'aquesta mida,
aquí dintre n'hi ha un munt. Com
vol que sàpiga, jo, qui és en Toing?

- Boing, no Toing!

- Toing, Toing... La que em faltava!

I mirava a través de les herbes
que feien de paret per veure si
guipava alguna cosa.

Només va veure tot de cangurs fent
salts dalt del trampolí i cridant
com a bojos:

- Salt mortaaaaaal!

Xofff!

I tot d'aplaudiments.

- Doble salt mortaaaaaaaal!

I pssssiiiiuu, xof, splash!

Més aplaudiments i més forts.